

Brati Božjo besedo v občestvu – na sinodalni način

Najprimernejši kraj za branje in proučevanje Svetega pisma je skupnost vernikov. Sveto pismo se je porodilo iz občestva in ga je zato mogoče prav razumeti le v Svetem Duhu, ki gradi *občestvo* ljudi, ki je skupaj na poti (*syn-hodos*). To je osnovna oblika življenja Cerkve že od njene ustanovitven naprej, kot jo predstavi evangelist Luka: »Bili so stanovitni v nauku apostolov in v *občestvu*, v lomljenju kruha in v molitvah.« (Apl 2,42). Občestvo vernikov je po krstu v Kristusu »organsko« povezano med seboj kot njegovo telo (prim. 1 Kor 12,12). »Božja beseda združuje verujoče in jih naredi za eno ljudstvo«, pravi papež Frančišek. Sveto pismo ima prav zaradi svojega izvora v navdihu Svetega Duha bistveno občestveni značaj, zato se ne more nihče zgolj kot posameznik dokopati do njegovega resničnega pomena, ampak mu je ta razodet v dialogu, v sprejemanju in vključevanju drugega. Jezus svojih učencev nikoli ni učil kot posameznike v sinagogah in učilnicah, ampak v konkretnem življenju, ob jezeru, kjer jih je učil o nebeškem kraljestvu (Mt 13); v čolnu, kjer jih je reševal in učil živeti (prim. Mr 4,35-41; 6,45-52; 8,13-21); za mizo, kjer je z njimi jedel in pil (Lk 5,29), lomil kruh in jim umival noge (Jn 13,5). Prava molitev, branje in študij Svetega pisma je neke vrste proces prepoznavanja posameznika kot del občestva utelešene Besede, ki živi kot Cerkev na poti. Brez rednega branja Božje besede v krščanskem občestvu ne moremo duhovno rasti in kljubovati poplitveni potrošniški miselnosti sveta. Brati evangelij pomeni srečati se s Kristusom, ki je naše veselje, srečati resnično življenje. On živi v življenju vsakega izmed nas.

Molitev s Svetim pismom

Sveto pismo je vedno ključni del živega procesa prenove Cerkve. Vsako njeno stran je potrebno brati v ključu vprašanja, kaj govori Duh Cerkvi danes (prim. Raz 2,17). Pri branju Svetega pisma je zelo pomembno vedeti, s kom smo povezani, takrat ko ga beremo, pred kom stojimo in o kom beremo. Papež Frančišek se ne utruja ponavljati, da je glavni akter našega življenja Gospod Jezus in ne mi. »Jezusa spoznamo preko molitve, Svetega Duha in evangelija. Slednjega moramo imeti vedno pri sebi ter vsak dan prebrati en odlomek. To je edini način, da spoznamo Jezusa.«

1. Vstop v molitev

- se umirim: trenutek tišine, globok dih;
 - misel na srečanje z Bogom, odpustim in prosim odpuščanja
 - se postavim v Božjo navzočnost: za nekaj trenutkov stojim v zavedanju, da me Bog gleda
 - naredim znamenje počastitve (križ, poklon, poklek)
 - v molitvi se vsega posvetim Očetu in Sinu in Svetemu Duhu: moje želje, voljo, čustva, razum, spomin

2. Pozorno branje

- preberem besedilo
- si predstavljam kraj, osebe...
- Koristna vprašanja, ki si jih zastavim(o) ob branju posameznega odlomka:
 - i. Kaj je osrednja izjava odlomka? Poskušati združiti bistveno v en stavek oz. izbrati določen stavek;
 - ii. Česa ne razumem?
 - iii. Kaj mi govori sobesedilo? Iščem vzporedna mesta, teme ali samo miselne povezave v Svetem pismu;

- iv. Kaj me nagovarja? Kaj mi je všeč ali s čim se ne strinjam
- v. K čemu me nagovarja? Kaj konkretno lahko oz. naj storim, spremenim...

3. Osebna prošnja

- vsako molitev ob svetopisemskem besedilu začnjam s konkretno prošnjo; Bog mi želi prav po tem odlomku nekaj razodeti, darovati...

4. Meditacija – poglobljanje - molitev

- počasi berem, okušam črke; za vsako besedo je Gospod, ki mi govori;
- povezujem opisano z dogodki iz svojega življenja;
- uporabim svoj *spomin*, da se spominjam, *razum*, da bi razumel in navezal na svoje življenje; *voljo*, da bi čimbolj želel, prosil, se zahvaljeval, ljubil, častil...

5. Zahvala

- zahvaljujem se za darove, milosti, spoznanja; Očetu izrekam svoj otroški trikratni **A: Abba – Amen – Aleluja**

Deset priporočil za koristnejše branje Svetega pisma

1. Ne misli, da si ti prvi bralec/ka Svetega pisma. Ogromno ljudi je v stoletjih bralo Božjo besedo, premišljevali so jo, živeli po njej in jo posredovali dalje. Najboljši razlagalci Svetega pisma so svetniki.
2. Sveto pismo je knjiga cerkvenega občestva. Branje Svetega pisma, tudi kadar ga bere kdo sam zase, ni samotarsko opravilo. Za uspešno branje se uvrstimo v velik cerkven tok, ki ga vodi Sveti Duh.
3. Sveto pismo je Nekdo. Zaradi tega se istočasno bere in slavi. Najboljše branje se opravlja pri bogoslužju.
4. Središče Svetega pisma je Jezus Kristus. Zato beremo Sveto pismo pod Jezusovim pogledom. Jezus Kristus je Ključ za razumevanja Svetega pisma.
5. V Svetem pismu so dogodki in izreki, dejanja in besede, ki so tesno povezani drug z drugim; besede oznanjajo in osvetlujejo dejstva; dejstva potrjujejo besede.
6. Glede vprašanja, kje začeti z branjem, svetujemo, da je morda najbolje začeti z branjem evangelijev. Potem nadaljujemo z Apostolskimi deli in Pismi. Vmes preberemo kakšno knjigo iz Stare zaveze. Psalmi so molitev skupnosti in skupin. Preroki so duša Stare zaveze, njim je potrebno posvetiti poseben študij.
7. Sveto pismo osvojimo z obleganjem, kakor Judje mesto Jeriho. Zato je dobro brati vzporedne odlomke. Kar zahteva nekaj časa, je pa zelo koristno. Eno besedilo pojasni drugo, kakor je rekel že sv. Avguštin: Stara zaveza postane jasna v Novi zavezi in Nova zaveza se skriva v Stari zavezi.
8. Sveto pismo moramo brati in premišljevati z istim duhom, kakor je bilo napisano. Glavni pisec Svetega pisma je Sveti Duh, tako je tudi glavni razlagalec Božje besede. Kadar beremo Sveto pismo, ga moramo klicati nase in se mu po branju zahvaliti.
9. Svetega pisma ne smemo nikoli uporabljati za to, da bi druge kritizirali ali obsojali.
10. Vsako izmed svetopisemskih besedil je nastalo v določenem času in v določenem načinu tedanjega izražanja. Če tega ne upoštevamo, manipuliramo z Božjo besedo, izgovarjamo Božje ime nespoštljivo, brez potrebe - v prazno.